

Butlletí

Caputxins de

Octubre 2017

LA "MEVA" VERITAT

1. A principis de juliol del present any 2017, la CUP de Ciutat Vella demanava l'expropiació de la catedral de Barcelona, per considerar que està de desús. Proposaven que s'hi instal·lés una escola de música i un economat. L'Arquebisbat va reaccionar dient que la catedral és precisament un espai amb molta vida pròpia. Per adonar-se'n, només calia entrar-hi a qualsevol hora del dia i de tot l'any. Pregunta: *¿Que deien mentida els de la CUP?* Potser no deien cap mentida, però no deien la veritat. Pròpiament, una mentida és dir quelcom contra el que un pensa. Ara bé, si un no està prou segur d'una cosa i la diu i l'escampa, és una terrible lleugeresa. I actualment se'n fan moltes, d'aquestes lleugereses. Quantes persones afirmen com a veritat categòrica tot el que han llegit als diaris o han vist per televisió o els ha arribat per la xarxa, sense contrastar-ho amb altres fonts i sense fer servir el seu cervellet...

2. Avui dia es parla molt de "postveritats". És un terme bastant imprecís i inadequat, perquè no es tracta de coses que foren veritat, sinó d'opinions o apreciacions que algú té per veritat sense ser-ho, almenys en part. Més aviat són aparences de veritat i sovint són flagrants mentides. Potser és la imaginació o la malícia el qui ho ha fet pensar. Per exemple: ¿Hi havia armes de destrucció massiva a l'Irak? ¿Foren els de la ETA els causants dels atemptats als trens de Madrid? Fa poc (el 23 de maig) es feu un reportatge i un debat sobre "Veritats de mentida", en el programa "Sense ficció", conduït per Pere Bosch i Montserrat Besses, que es pot recuperar fàcilment a TV3, a la carta. És recomanable. Entre altres coses parla dels mercenaris d'informacions falses i de la guerra de la informació.

3. "La postveritat és el millor caldo de cultiu per a la mentida instrumentalitzada al servei del joc brut... La postveritat negligeix la veritat; no la interpreta, simplement la considera irrellevant... La postveritat és el mar pel qual naveguen la tertúlia, la rumorologia, la buidor intel·lectual, la incompetència. Però també, a la vegada, l'escenari propi dels plantejaments totalitaris... El populisme, de dreta o d'esquerra, s'alimenta de la postveritat. Alliberat del rigor i fins i tot de l'escrúpol, el populisme prefereix la xarxa a la veritat" (Miquel Roca Junyent, a La Vanguardia, 14 de febrer de 2017). La subjectivitat s'imposa sobre l'objectivitat i només considera que importen les dades que s'ofereixen, si coincideixen amb els propis interessos (vg. Carme Riera, a la Vanguardia, 9 de juliol de 2017).

4. Hi ha persones que diuen mentides com una catedral; així són les calúmnies per fer mal a algú. És quelcom horrible, perquè, per més que després te'n penedeixis, ja no pots fer-te enrere. És com si des del campanar escampessis un sac de plomes d'ocell i després pretenguessis tornar-les a recollir. – També hi ha persones que diuen "mentides piadoses" per evitar de fer mal a algú. Certament és millor això que tirar les veritats com un roc sobre el cap d'una persona.

Tot i així, si habitualment ets poc rigorós en les teves informacions, a la llarga podràs perdre la consideració dels altres, perquè “s’atrapa més fàcilment un mentider que un coix”.

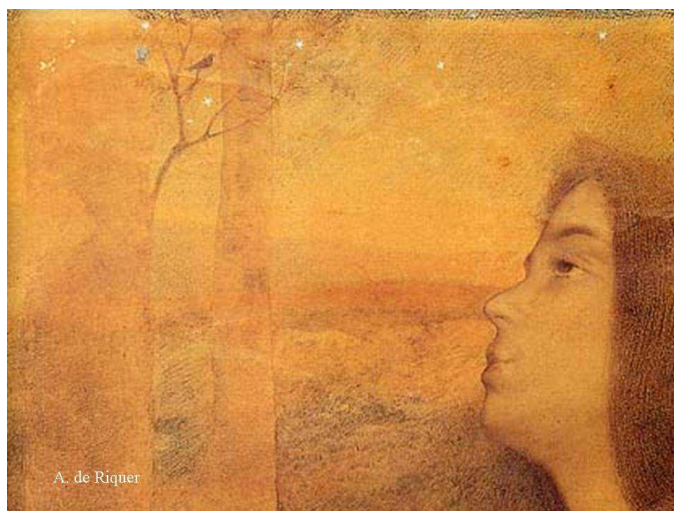
5. La veritat no sempre és evident, però sempre es pot buscar. Tothom la pot buscar, individualment i també juntament amb altres. I sempre es necessitarà la capacitat de posar en dubte les pròpies seguretats i contrastar-les amb un altre parer seriós i fonamentat. Només en part trobo acceptable aquella frase d’Antonio Machado: *¿Tu verdad? no: la verdad; / y ven conmigo a buscarla. / La tuya guádatela*”. Jo penso que la “meva” veritat, la que fins ara he descobert, no he de quedar-me-la per a mi sol, sinó comunicar-la o posar-la en comú. Aquest

exercici no m’estalviarà pas haver-me d’informar i reflexionar a fons. En qüestions de veritat, desconfio de “les majories” o “popularismes”. ¿És que es podria posar a votació o referèndum per saber sobre la veritat de l’existència de Déu? I també, en el camp de l’ètica: ¿Seria acceptable la pena de mort o l’avortament només pel fet que una majoria ho afirmés?

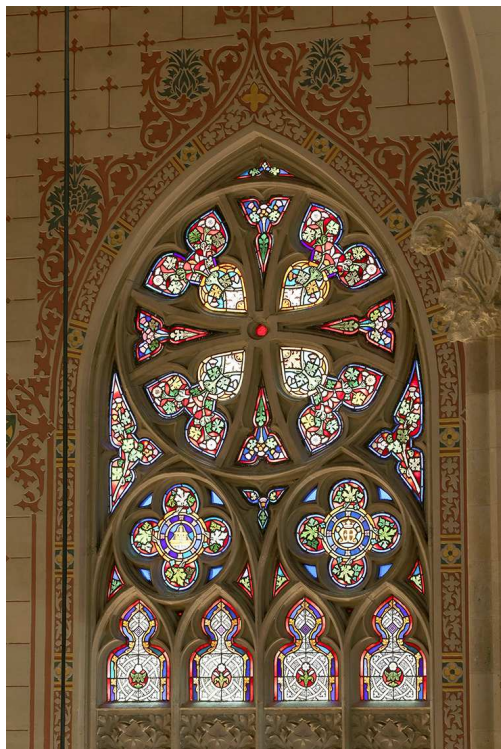
6. Els pedagogs actuals es lamenten per la falta de concentració dels alumnes. Molts d’ells estan tan dispersos i pendents de l’última notícia o gracieta (els “dogmes de fe” de les xarxes socials), que es fa difícil que escoltin i pensin. Els falta capacitat per al silenci interior. I sense silenci, potser seràs supersticiós, però no religiós. Per a ser religiós, has d’intentar connectar el teu pensament o el teu cor (la teva consciència) amb el Transcendent. Però, a part de l’aspecte espiritual, convé educar els joves a saber triar, pensar, distingir, comprovar i contrastar les fonts d’informació; i també fer crítica i autocrítica. Que no es creguin tot el que miren o els fan mirar.

7. Davant la panoràmica de la inseguretat en les informacions i de la guerra de les ideologies (gairebé sempre interessades), hi ha persones que fins ara vivien tranquil·les en les seves seguretats apreses o conquerides des de la infantesa, que ara han quedat desmuntades o ensorrades, perquè han de fer front a uns nous codis morals o religiosos que unes majories pretenen imposar. – Per si pot interessar a algú, us diré que ben conscientment jo procuro fer front al bombardeig de notícies i contranotícies evitant

el remolí de la xafarderia. Sóc gelós de la “meva” veritat. “Jo crec en l’amor, jo crec en la pau. En Vós crec, Senyor, que tots estimeu”, diu la cançó. Sí, crec en l’amor de Déu que m’invita i impulsa a estimar els altres. Crec en Jesucrist, que ha dit: “Jo sóc el camí, la veritat i la vida” (Joan 14, 6). I també: “La veritat us farà lliures” (Joan 8, 32). I també: “Digueu sí, quan és sí; no, quan és no. El que es diu de més, ve del maligne” (Mateu 5, 37). – Aquesta fe i aquest amor en Déu (Jesucrist), vull aprofundir-los més i més, dedicant temps al silenci i a la pregària. Encara que algú es rigui de la meva tossuderia, us diré que continuo creient en la “meva” VERITAT, que és Jesucrist.

Mateu Sanclimens

Horari de Porteria:

De dilluns a dissabte:

De 9h a 13:00h, i de 16h a 19:30h.

(Tancat en dies de festa només civil)

Diumenges i festes:

De 10h a 13h.

El nostre Santuari resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 6:30 a 13:00h, i de 18h a 20h.

Dissabtes: De 8h a 9h, i de 18:30h a 20h.

Diumenges: De 10h a 13:15h, i de 18:30h a 20h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners):

A les 7h, a les 8h i a les 19h.

Dissabtes i dies de festa només civil:

A les 8:30 i 19h.

Diumenges i festes de precepte:

A les 10:30, 12:30 i 19h.

Servei social (Grup d'ajuda als pobres):

Dimarts i dijous, de 17h a 19h.

Dimarts dia 3 d'octubre, vigília de la festa de sant Francesc:

A les 19:30: Vespres solemnes amb commemoració del Trànsit o Mort de sant Francesc.

Dimecres dia 4 d'octubre, Solemnitat de sant Francesc:

A les 19h: MISSA CONCELEBRADA amb Vespres.

Dissabte dia 7 d'octubre

SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU DEL ROSER

A les 19h: MISSA CONCELEBRADA

Cap de setmana del 14-15 d'octubre:

RECÉS A SANT MARTÍ DEL MONTNEGRE

A càrrec de Fra Josep Manuel Vallejo

Informació i inscripcions: conselldeiaics@caputxins.cat

19 d'octubre, dijous, a les 20h, Pompeia-Grups

(Riera Sant Miquel, 1bis)

CATEQUESI D'ADULTS: *La Bíblia com a Literatura*, per Fra Josep Manuel Vallejo

24 d'octubre, dimarts, a les 19:30

(A la Cripta de Pompeia):

Pregària de la Família Franciscana de Catalunya, per la pau, segons "L'esperit d'Assís".

27 d'octubre, divendres, a les 20h

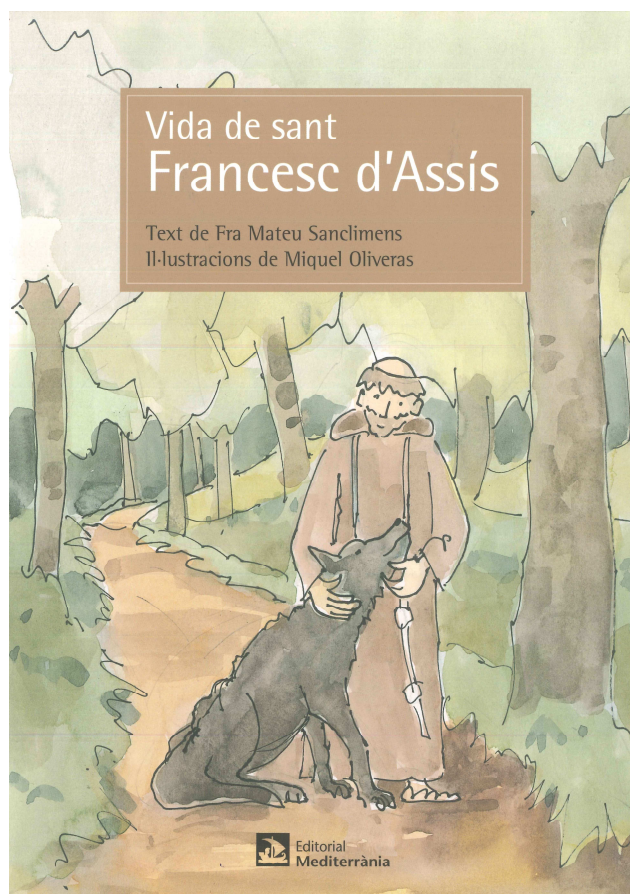
(A la Cripta de Pompeia):

Pregària contemplativa amb cants de Taizé.

NOVETAT EDITORIAL:

Vida de sant Francesc d'Assís

El podeu comprar a la porteria del convent (17€)

El nostre Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 8:30h a 13h, i de 17h a 19:30h.

Dissabtes:

De 8:30h a 13h i de 19:30h a les 20:30h.

Diumenges:

De les 9h a les 13h, i de les 19:30h a les 20:30h.

Horari de Porteria:

De dilluns a divendres (feiners):

De 10h a 13h, i de 17h a 19:30h.

(Tancat en dies de festa només civil)

Dissabtes: De 10h a 13h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners): A les 9h.

Dissabtes i vigílies de festes de precepte:

A les 9h i a les 20h.

Diumenges i festes de precepte: A les 9:30h, 12h i 20h.

Per a confessions:

Demanar a la porteria si hi ha un sacerdot disponible.

Grup d'oració del P. Pio: Primers dimarts de mes, de 18:30 a 20h.

Visita i atenció als malalts: Posar-se en contacte amb el p. Josep (93 319 00 87 // 696 26 24 55)

Servei social (Grup d'ajuda als pobres):

Entrevistes: Els dijous, de 10h a 13h.

Distribució de queviures: Dimarts, de 10h a 13h (cal haver-se inscrit)

Normalment els tercers dijous de mes (cal tenir tiquet): de 15:30 a 18h

Festa de sant Francesc, dimecres dia 4 d'octubre

Misses: A les 9h,

i a les 20h (Missa solemne amb la Commemoració del Trànsit o Mort del Sant)

Verge Maria, intercessora de totes les gràcies, m'acosto a Vós per demanar-vos que em sigui atorgada la virtut de la veritat:

Que no sigui més fort el plaer que la veritat.

Que no sigui més atractiu el ben dir que la veritat.

Que no sigui més imperiós el coixí de la comoditat que la llisa cadira de la veritat.

Que no sigui la por més tossuda que la veritat.

Que no sigui l'orgull més gloriós que la veritat.

Que no sigui la beatífica llum de la tebior més apta als meus dèbils ulls que l'enlluernadora veritat.

Que no sigui la bellesa fugitiva, estantissa, d'un gest, d'una paraula, d'un so, més seductora que la veritat.

Que no siguin la impaciència, la tristesa, la ira, l'angoixa, el rancor, tan intensament foscos que emboirin la neta i blanca claror de la veritat.

M.A. Capmany